

[Horn.]

mulighederne, hvis vi ikke handler i rette tid.

Vi vil endvidere forudsætte — selv om vi må tage nogle yderligere pejlinger, idet der er enkelte problemer, som der er peget på i det materiale, storlufthavnsudvalget har, der ikke er fuldt afklaret, men som yderligere bør belyses — at vi i løbet af sommeren i udvalget kan tage stilling hertil, således at man kan tage stilling.

Vi må ikke overse i den situation, vi er i, hvor vi må finde os selv nede på et lavere plan, hvis vi falder uden for den gruppe af lufthavne, der kan beflyves af den internationale luftfart, at der står konkurrenter udenfor, som godt er klar over, hvordan det forholder sig. Der er jo ingen grund til, at de skulle være passive; de benytter naturligvis de muligheder, de har.

Vi ved stort set, hvordan problemstillingen er, fra den hvidbog, som ministeriet for offentlige arbejder udsendte i april måned 1970. Vi ved, at titusinder af amagerborgere forventer, at lufthavnen flyttes, sådan som folketinget har besluttet det. De kan af finde sig med — det har jeg forstået på de forhandlinger, vi har haft med amagerboerne, kommunestyrelsen derude, at de er indstillet på — at acceptere noget af den støj, der er, og også de røgplager, der er og vil være, men under forudsætning af, at folketinget vedstår sine tidligere omtalte beslutninger.

Jeg vil derfor mene, at når vi får de uafklarede ting yderligere belyst i udvalget, så skulle vi have mulighed for forholdsvis hurtigt at træffe en beslutning, og det er alle parter bedst tjent med at vi får gjort så snart som muligt, for vi må regne med, at det kan blive meget dyrt at komme i tidnød på på dette område. Derfor gælder det om, at der bliver mulighed, politisk mulighed, for at træffe de beslutninger, der mangler.

Under disse forudsætninger vil jeg gerne på vor gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Man kan vel sige, at forslaget for så vidt er unødvendigt, for de penge, der er bevilget, dækker jo produktionen noget frem, og så ville der være tid til, at folketinget kunne præsenteres for, hvad der yderligere måtte til, indtil vi kan komme til Saltholm, men jeg slutter med at sige: det haster.

Stæhr Johansen: Det af trafikministeren fremsatte lovforslag om begrænsning af den videre udbygning af Kastrup lufthavn, hvor igangværende anlægsarbejder til ca. 130 mill. kr. endnu ikke er afsluttet, virker jo i al sin korthed noget drastisk og har da heller ikke passeret den offentlige debat uden visse dønninger. Jeg tror dog, det er rigtigt at anskue lovforslaget som det, det er, en sikkerhed mod fejlinvesteringer i den tid, der må forløbe, indtil der er sket en nærmere afklaring af hele storlufthavn-problemet.

Forholdet er jo det, at siden dette høje ting vedtog loven af 30. april 1969 om placering af en ny københavnsk lufthavn på Saltholm, er der fremkommet en række oplysninger, som gør det rimeligt endnu i nogen tid at fortsætte overvejelserne om problematikken omkring Kastrup-Saltholm og disse projekters indpasning i de store trafikinvesteringer og i samfundsøkonomien i det hele taget. Da trafikministeren i april sidste år fremlagde sin hvidbog, som senere indgik som en del af perspektivplanen, og som i hovedtræk angav, hvorledes de foreliggende trafikopgaver kunne løses inden for rammen af et budget på rundt regnet 55 milliarder 1969-kroner, gav dette i sig selv naturligvis stof til eftertanke. Det var, om jeg så må sige et beløb med perspektiv i. Jeg tror, at det står klart for alle, at beløbsrammer af denne størrelsesorden for trafikinvesteringernes vedkommende ikke i praksis vil være realisable i den kommende 15 års periode, når vi må regne med endnu et godt stykke ind i 1970erne at måtte slås med betalingsbalanceproblemerne, og når man yderligere betænker de mange andre områder, særlig inden for uddannelsen og det sociale område, som er stærkt ressourcetrævendende.

På den anden side viser erfaringen jo at trafikinvesteringer altid betaler sig på kortere eller længere sigt. Jeg er da heller ikke i tvivl om, at en bevarelse af vor position på luftfartens område, som nøje er knyttet til den storlufthavn, vi har her i Ørestadsområdet, fortsat vil være en gevinst, ikke alene for det befolkningsrige og erhvervs-kraftige område, hvori den er placeret, men for landet som helhed, ja, for alle tre skandinaviske lande, som i fællesskab har opbygget den betydelige position på luftfar-